771/07

Den 7. maj 2007 blev i sag nr. 69.837:

xxxxxxx xxxxxx
xxxxxxxx xxxx xxx xxx xxx
xxxx xxxxxxxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har heltidsulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager ved sin advokat over størrelsen af den erstatning, selskabet har udbetalt efter et ulykkestilfælde på Samos den 16/5 2003, og ønsker sagen forelagt for Arbejdsskadestyrelsen.

Selskabet har udbetalt en erstatning svarende til en méngrad på 5 % og har efter indhentelse af speciallægeerklæringer fastholdt denne afgørelse. Selskabet henviser til, at der på grundlag af klagerens gener og de objektive fund ikke findes grundlag for at fastsætte en højere méngrad i henhold til Arbejdsskadestyrelsens méngradstabel punkt D.1.5 og D.2.2. Med hensyn til forelæggelsen for Arbejdsskadestyrelsen har selskabet henvist til forsikringsbetingelsernes afsnit 6.3 og 14.1, hvorefter klageren selv må betale gebyret til Arbejdsskadestyrelsen.

Det fremgår af klagerens anmeldelse af ulykkestilfældet til selskabet af 4/6 2003:

"2. Hvordan skete ulykkestilfældet?
Faldt i hul på ca. ½ m, som var lige ud for busstoppestedet.
…
Hvilken legemsdel er skadet? …
Venstre ben, venstre ankel."

Klageren meddelte telefonisk selskabet, at hun desuden havde slået venstre skulder ved traumet, hvorpå selskabet indhentede ny begyndelsesattest fra klagers læge. Det fremgik heraf, at der ved traumet var sket contusion (kvæstelse) af venstre skulder samt distorsion (forvridning) af venstre ankel.

Af slutattest samt invaliditetsattester fra klagerens læge af henholdsvis 3/5 2004 og 29/6 2004 fremgår bl.a.:

> "12. Hvilke klager fremfører tilskadekomne?
> Smerter ved pludselige bevægelser såsom at række ud efter en genstand. Smerter lokaliseret til et område over delta-muskelen."

> "12. Hvilke klager fremfører tilskadekomne?
> Smerter i ledet ved gang, nogle gange i hvile.
> Subjektivt fornemmelse af intermitterende hævelse. Kan ikke løbe.
> Fornemmelse af instabilitet og balancebesvær."

På baggrund af selskabets lægekonsulents vurdering udbetalte selskabet ved skrivelse af 19/7 2004 en erstatning svarende til en méngrad på 5 %.

Klageren var ikke tilfreds med denne afgørelse, hvorfor selskabet foranledigede yderligere lægelige oplysninger. Af speciallæge P.B.P.'s brev af 21/1 2005 fremgår bl.a.:

> "Maj 2003 traume mod ve. skulder. Smerterne gik i ro og pt. var symptomfri i ca. 1½ mdr. Herefter gradvist indsættende smerter og bevægeindskrænkning. Klinikken forenelig med peratrose. Der er således ikke god overensstemmelse med patientens skuldersymptomer og tidspunktet for traumet. Periatrose er almindeligvis heller ikke relateret til skuldertraume. Har i dag fortsat moderate smerter lateralt over skulderen og let reduceret bevægelighed i skulderen primært ved abduktion. Kun let indskrænket fleksion. Alt i alt må man forvente en gradvis bedring i den reducerede mobilitet over det næste halve til hele år."

Selskabets lægekonsulent fandt på baggrund af de indhentede nye oplysninger ikke grundlag for en forhøjelse af méngraden, hvorfor selskabet fastholdt afgørelsen.

Efterfølgende har selskabet revurderet sagen efter indhentelse af speciallægeerklæring fra J.F. Det fremgår af dennes erklæring af 5/9 2005 bl.a.:

> "**Objektivt**
> Upåvirket. Psykisk upåfaldende. Bevæger sig frit uden halten. Klarer af- og påklædning.

Venstre skulder: ingen muskelatrofi. Normale konturer. Der er ingen ømhed, heller ikke af nakke-skulder-åg.
Der er normal bevægelighed. **Fleksion/abduktion** 180 gr. Fri rotation. Kan nå nakke og lænd. Der er ikke impingement og skulderen er stabil. Der er normal abduktionskraft. Ingen positiv smertebue.
Venstre overarm: ingen atrofi.
…
Venstre ankel: ingen hævelse. Let ømhed ved laterale malleol.
Let nedsat bevægelse: **Dorsalt**, 0/15 gr. **Plantart**, 40/50 gr. **Inversion**, 30/30 gr. **Eversion**, 10/10 gr.

Der er ingen abnorm løshed. Ingen skuffeløshed. Der er normal stilling af calcaneus.

På venstre side ses let hallux valgus og knyst, 10 gr., på højre side 30 gr.s hallux valgus og større knyst.
Kan gå på tæer og hæle. Gangen er normal.
…
Konklusion
Nu 56-årig kvinde, som i maj 2003 forvred venstre ankel og slog venstre skulder under ferie på Samos. Primært tolket som skulderkontusion og forvridning af anklen. Røntgen skulle have været normalt.

Hendes skuldergener er blevet tolket som periartrose og er gået i ro. Der resterer dog lokaliserede smerter og ømhed sv.t. biceps midt på overarmen.

I venstre ankel har hun fortsat gener i form af smerter og instabilitetsgener.

Objektivt er der fundet lidt muskelatrofi, ømhed og nedsat bevægelse i anklen, men ingen løshed.

Der findes overensstemmelse mellem traumet og subjektive og objektive fund, og generne i venstre overarm må tilskrives kontusionsfølger af bicepsmusklen, og generne i anklen følger af forvridning og evt. bruskskade."

Ved skrivelse af 10/11 2005 har selskabet på baggrund heraf fastholdt sin afgørelse og henvist klageren til at forelægge sagen for Arbejdsskadestyrelsen, såfremt hun er uenig i afgørelsen.

Sagen er herefter indbragt for nævnet ved klage af 27/7 2006.

På vegne klageren har advokaten nedlagt følgende påstand:

"Sagen forelagt Arbejdsskadestyrelsen med henblik på yderligere bet. iht. ulykkesforsikringen for varigt mén og erhvervsevnetab."

Til støtte for påstanden har advokaten henvist til sin skrivelse af 31/1 2006 til Statsamt København. Det fremgår bl.a. heraf:

> "For at kunne opgøre den endelige erstatning for varige mén og evt. erhvervsevnetab, er det nødvendigt at sagen forelægges Arbejdsskadestyrelsen, med henblik på at indhente en vejledende udtalelse om mén grad samt erhvervsevnetabsprocent."

Selskabet har over for nævnet ved skrivelse af 18/9 2006 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

> "Indledningsvis skal det bemærkes, at der er tale om krav rettet mod en ulykkesforsikring, hvorfor hverken svie og smerte, tabt arbejdsfortjeneste eller erhvervsevnetab dækkes på forsikringen. Ulykkesforsikringen dækker alene det varige medicinske mén som skadelidte har pådraget sig som følge af ulykkestilfældet.
>
> Med henvisning til Arbejdsskadestyrelsens méntabel - punkt D 1.5. for så vidt angår skulder/overarmsgener og punkt D. 2.2. for så vist angår ankelleddet - må vi fastholde, at de af klager angivne gener og de oplyste objektive fund ikke kan begrunde fastsættelse af en højere méngrad end den af ALKA forsikrings lægekonsulent fastsatte på 5%, som der allerede er udbetalt erstatning i overensstemmelse med.
>
> Såfremt klager ønsker vurderingen foretaget af Arbejdsskadestyrelsen, kan dette ske i henhold til betingelsernes afsnit 14.1 jfr. afsnit 6.3. Klager må i givet fald betale det af Arbejdsskadestyrelsen fastsatte gebyr for forelæggelsen (pt. 3.800 kr.). Arbejdsskadestyrelsens afgørelse er bindende for begge parter - både klager og selskabet."

Af forsikringsbetingelserne fremgår:

> "**6. FØLGENDE ERSTATNINGER DÆKKES PÅ FORSIKRINGEN:**
> **…**
> **6.2.6.** Méngraden fastsættes efter Arbejdsskadestyrelsens méntabel der gælder på tidspunktet for afgørelsen. Fastsættelsen sker på grundlag af skadens medicinske art og omfang uden hensyntagen til forsikredes erhverv, sociale situation, andre individuelle forhold eller en eventuel nedsættelse af erhvervsevnen til at tjene penge.
> …
> **6.3 Voldgiftsbestemmelse**
> Ved uenighed om den af ALKA fastsatte méngrad kan både den forsikrede og ALKA forlange spørgsmålet om méngradens størrelse forelagt for Arbejdsskadestyrelsen. Arbejdsskadestyrelsens afgørelse er bindende for begge parter. Den af parterne der ønsker spørgsmålet om méngradens størrelse forelagt Arbejdsskadestyrelsen betaler gebyret for forelæggelsen.
>
> Ændrer Arbejdsskadestyrelsen en af ALKA fastsat méngrad til fordel for forsikrede, betales gebyret for forelæggelsen af ALKA.
> …
> **14. UENIGHED OM FORSIKRINGSSPØRGSMÅL:**

…
14.1.1. Arbejdsskadestyrelsen. Hvis uenigheden vedrører méngradens størrelse. Klagen forelægges Arbejdsskadestyrelsen gennem ALKA. Arbejdsskadestyrelsen er en uvildig offentlig instans, som har lægelig ekspertise i fastsættelse af méngrader. Arbejdsskadestyrelsens afgørelse er bindende for begge parter, jf. afsnit 6.3"

Nævnet udtaler:

Nævnet bemærker indledningsvis, at der som anført af selskabet er tale om en ulykkesforsikring, der ikke yder dækning i tilfælde af et eventuelt påført erhvervsevnetab, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 6.2.6.

Spørgsmålet om størrelsen af den méngrad, der er en direkte følge af ulykken, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, men nævnet finder, at en méngrad på mere end 5 % ikke er godtgjort i en sådan grad, at nævnet for sit vedkommende har fundet anledning til at forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen. Nævnet finder således ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning eller indhente en udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

_____

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand